

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

(Ειδική διαδικασία διαφορών από την οικογένεια, τον γάμο και την ελεύθερη συμβίωση)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή ..., Πρωτόδικη, η οποία ορίσθηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Λαμίας, Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του την ... Ιανουάριου 2023 και κατόπιν διακοπής την ... Ιανουάριου 2023, για να δικάσει τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ... αγωγή με αντικείμενο, μεταξύ: ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: ..., κατοίκου Λαμίας επί της ..., με Α.Φ.Μ. ... Δ.Ο.Υ. Λαμίας, που παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Γεωργίου Σολωμάκου ..., Κωνσταντίνου Μπαρούτα ... και Δημητρίου Τσότσου ..., οι οποίοι κατέθεσαν προτάσεις και προκατέβαλαν τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013 (βλ. τα υπ' αριθμ. ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας και ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας, αντίστοιχα).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ..., κατοίκου Λαμίας επί της οδού ..., με Α.Φ.Μ. ... Δ.Ο.Υ. Λαμίας, που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Κωνσταντίνου Φαρμάκη, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013 (βλ. το υπ' αριθμ. ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας).

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από ...-2022 αγωγή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ..., προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της ... 2022 και στη συνέχεια για τη δικάσιμο που αναγράφεται ανωτέρω και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, το Δικαστήριο διέταξε τη διακοπή της δίκης για τη δικάσιμο της ...2023. Κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις προτάσεις τους και ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ 1. Σύμφωνα με το άρθρο του Ν. 4356/2015 «η συμφωνία δύο ενήλικων προσώπων, ανεξάρτητα από το φύλο τους, με την οποία ρυθμίζουν τη συμβίωσή τους (σύμφωνο συμβίωσης) καταρτίζεται αυτοπροσώπως με συμβολαιογραφικό έγγραφο. Η ισχύς της συμφωνίας αρχίζει από την κατάθεση αντιγράφου του συμβολαιογραφικού εγγράφου στο ληξιαρχό του τόπου κατοικίας τους, το οποίο καταχωρίζεται σε ειδικό βιβλίο του Ληξιαρχείου.». Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Για τη σύναψη συμφώνου συμβίωσης απαιτείται πλήρης δικαιοπρακτική ικανότητα. 2. Δεν επιτρέπεται η σύναψη συμφώνου συμβίωσης: α) αν υπάρχει γάμος ή σύμφωνο συμβίωσης των ενδιαφερομένων προσώπων ή του ενός από αυτά, β) μεταξύ συγγενών εξ αίματος σε ευθεία γραμμή απεριόριστα και εκ πλάγιου μέχρι και τον τέταρτο βαθμό, καθώς και μεταξύ συγγενών εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή απεριόριστα και γ) μεταξύ εκείνου που υιοθέτησε και αυτού που υιοθετήθηκε. 3. Η παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου συνεπάγεται την ακυρότητα του συμφώνου συμβίωσης. Ακυρότητα συνεπάγεται και η εικονικότητα του συμφώνου.», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 3 «1. Η κατά το προηγούμενο άρθρο ακυρότητα κηρύσσεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Την αγωγή ασκεί, εκτός από τα μέρη, και όποιος προβάλλει έννομο συμφέρον οικογενειακής φύσης, καθώς και ο εισαγγελέας αυτεπαγγέλτως, αν το σύμφωνο αντίκειται στη δημόσια τάξη. 2. Σε περίπτωση ελαττωμάτων της βούλησης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τον ακυρώσιμο γάμο. Η σχετική δικαστική απόφαση απαιτείται να γίνει αμετάκλητη. 3. Με την αμετάκλητη δικαστική απόφαση, που ακυρώνει το σύμφωνο συμβίωσης, αίρονται αναδρομικά τα αποτελέσματα του. Η ακύρωση του συμφώνου δεν επηρεάζει την πατρότητα των τέκνων.».

2. Επιπρόσθετα, από τις διατάξεις των άρθρων 138, 139, 180, 211 και 214 του ΑΚ προκύπτει ότι η δήλωση βούλησης, που δεν έγινε στα σοβαρά αλλά μόνον φαινομενικά, είναι εικονική και άκυρη, θεωρούμενη ως μη γενομένη. Εικονική δε είναι η δήλωση δικαιοπρακτικής βούλησης, η οποία εν γνώσει του δηλούντος δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αποσκοπεί δε στη δημιουργία εντύπωσης στους τρίτους περί της μεταβολής στην υφισταμένη νομική κατάσταση, χωρίς να υπάρχει στον δηλούντα πρόθεση τέτοιας μεταβολής. Εικονικότητα μπορεί να υπάρχει τόσο επί μονομερούς δικαιοπραξίας, όσο και επί σύμβασης, στην τελευταία όμως

περίπτωση για την επέλευση της ακυρότητας της σύμβασης απαιτείται γνώση της εικονικότητας από τον αντισυμβαλλόμενο. Η εικονικότητα δεν εμποδίζεται και όταν η δήλωση βούλησης έγινε ενώπιον συμβολαιογράφου, καθόσον ο τελευταίος είναι εντεταλμένος να πιστοποιεί την δήλωση των δικαιοπρακτούντων, όπως αυτή εμφανίζεται εξωτερικώς και όχι να συμπράττει με τη βούλησή του στην δικαιοπραξία (ΑΠ 1450/2021 ΤΝΠ Νόμος).

Με την υπό κρίση αγωγή η ενάγουσα, εκθέτει ότι τυγχάνει εξ αδιαθέτου κληρονόμος κατά ποσοστό 2/3 εξ αδιαιρέτου, του θείου της, αδερφό της μητέρας της, ..., ο οποίος απεβίωσε, αδιάθετος, την 26^η-01 -1971 στη Λαμία. Ότι εξ αδιαθέτου κληρονόμος κατά ποσοστό 1/3 εξ αδιαιρέτου τυγχάνει, επίσης, και η εναγομένη. Ότι ειδικότερα ο αποβιώσας είχε συνάψει με την εναγομένη το έτος 2015 το υπ' αριθμ. ... σύμφωνο συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας ..., το οποίο λύθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. ... πράξης της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου. Ότι στη συνέχεια οι ανωτέρω προχώρησαν στη σύναψη του υπ' αριθμ. ... συμφώνου συμβίωσης ενώπιον της ίδιας Συμβολαιογράφου. Ότι το εν λόγω σύμφωνο συμβίωσης, με βάση τα περιστατικά που αναφέρονται αναλυτικά στην υπό κρίση αγωγή, είναι εικονικό και ως εκ τούτου άκυρο, καθώς συνήφθη προκειμένου η εναγομένη να λάβει άδεια παραμονής στην Ελλάδα, ως σύζυγος Έλληνα πολίτη. Με βάση τα παραπάνω, ζητεί να ακυρωθεί το υπ' αριθμ. ... σύμφωνο συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας ...

4. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, το δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία προς εκδίκαση της κρινόμενης αγωγής, βάσει της διάταξης του άρθρου 3 παρ. 1 περ. α' του Κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2003 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, που εφαρμόζεται ακόμα και στην περίπτωση που ο ένας εκ των συζύγων δεν έχει την ιθαγένεια κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΠΠρΑΘ 2939/2012, ΤΝΠ Νόμος). Κατόπιν τούτων, η αγωγή με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 περ. 2 και 22 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από την οικογένεια, το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση, κατά την οποία δικάζονται οι γαμικές διαφορές (άρθρα 591, 592 παρ. 1 περ. α, 593 έως 602 ΚΠολΔ). Είναι δε ορισμένη και νόμιμη, κατά το ελληνικό ουσιαστικό δίκαιο, που είναι εφαρμοστέο εν προκειμένω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 περ. 2 ΑΚ ως το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής των διαδίκων (ΠΠρΑΘ 2939/2012, ΤΝΠ Νόμος), στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1376 ΑΚ, 176 ΚΠολΔ και των άρθρων 2 και 3 Ν. 4356/2015. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου για το παραδεκτό της συζήτησής της: αα) δεν απαιτείται η προσκομιδή της έγγραφης ενημέρωσης του πληρεξουσίου δικηγόρου για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (άρθρο 3 Ν. 4640/2019), διότι οι διάδικοι κατά το ουσιαστικό δίκαιο δεν έχουν εξουσία διάθεσης της επίδικης ουσιαστικής έννομης σχέσης, ββ) δεν απαιτείται η διενέργεια υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης σε γαμικές διαφορές, οι οποίες αφορούν στην προσωπική κατάσταση και εν προκειμένω τη λύση του γάμου με διαζύγιο (άρθρο 6 παρ. 1 α Ν. 4640/2019, σε συνδυασμό με το άρθρο 592 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ).

5. Περαιτέρω, ηλεκτρονικό έγγραφο συνιστά «το σύνολο των δεδομένων τα οποία, αφού εγγραφούν στο μαγνητικό δίσκο ενός Η/Υ και γίνουν αντικείμενο ηλεκτρονικής επεξεργασίας από την κεντρική μονάδα, αποτυπώνονται εν σι 'ιε βάση τις εντολές του προγράμματος, κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο είτε στην οθόνη του μηχανήματος είτε στον προσαρτημένο εκτυπωτή» [Κουσούλης Σ., Σύγχρονες μορφές έγγραφης συναλλαγής, σελ. 138. Τον ακολουθούν οι Νικολόπουλος Γ., Το δίκαιο της αποδείξεως, σελ. 337 επ., Καράκωστας Γ., Δίκαιο και Internet: νομικά ζητήματα του διαδικτύου, σελ. 191 (νεότερη έκδοση), Σιδηρόπουλος Θ., Το δίκαιο του διαδικτύου, σελ. 75-76 (νεότερη έκδοση), Μιχαηλίδου Χ., Το πρόβλημα της ηλεκτρονικής υπογραφής, Δ. 31 (2000), 1190], Ηλεκτρονικό έγγραφο είναι δηλαδή το κείμενο που εμφανίζεται στην οθόνη του Η/Υ ή που εκτυπώνεται στον εκτυπωτή (print - out) καθώς και το κείμενο που συντάσσει κάποιος στον υπολογιστή του και το στέλνει μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε κάποιον αποδέκτη, ο οποίος στη συνέχεια το εμφανίζει στην οθόνη του υπολογιστή του ή το εκτυπώνει. Αποτελεί δε απεικόνιση της εγγραφής που έχει καταχωρηθεί στη μαγνητική επιφάνεια του σκληρού δίσκου του Η/Υ. Ως εκ τούτου αποτελεί μηχανική απεικόνιση κατά την έννοια του άρθρου 444 § 1 γ ΚΠολΔ (ΑΠ 1628/2003, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Όπως δε προκύπτει από την ενδεικτική απαρίθμηση του άρθρου 444 § 1 γ ΚΠολΔ, σύμφωνα με το οποίο ιδιωτικά έγγραφα θεωρούνται και οι φωτογραφικές ή κινηματογραφικές αναπαραστάσεις, φωνοληψίες και κάθε άλλη μηχανική απεικόνιση, το βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα των μηχανικών απεικονίσεων είναι η αποτύπωση

εντυπώσεων που πραγματοποιείται με μηχανικά μέσα. Η ειδοποιός δε διαφορά των μηχανικών απεικονίσεων από τα ιδιωτικά έγγραφα έγκειται στη μέθοδο ενσωμάτωσης και μετάδοσης του περιεχομένου μηνύματος: «τα συνήθη ιδιωτικά έγγραφα χρησιμοποιούν προς τούτο την γραφήν, ενώ αι μηχανικά απεικονίσεις την οπτικήν ή ακουστικήν αποτύπωσιν - ακόμα και όταν το απεικονιζόμενον συνίσταται εις παράστασιν διά γραμμάτων» [Μητσόπουλου Γ./Κεραμέως Κ., Το τηλετύπημα (TELEX) αποτελεί αρχή εγγράφου αποδείξεως υπέρ του αποστολέα του, ΝοΒ 31 (1983), σελ. 330-331] [βλ. για τα ανωτέρω, Σαρηγιάννη Α., «Το ηλεκτρονικό έγγραφο ως αποδεικτικό στοιχείο στην Πολιτική Δδίκη», διπλωματική εργασία (επίβλεψη Π.Αρβανιτάκη), ανάκτηση την 15η-9-2018 από Ιστοσελίδα ΑΠΘ], Περαιτέρω, το γραπτό μήνυμα, άλλως ShortMessageService γνωστό και ως SMS, είναι υπηρεσία της κινητής τηλεφωνίας, με την οποία ο χρήστης έχει τη δυνατότητα να αποστείλει ή να παραλάβει σύντομο γραπτό μήνυμα από άλλους χρήστες, στην οθόνη του κινητού του τηλεφώνου. Ήδη δε, τα κινητά τηλέφωνα από της εμφάνισής τους, πολύ δε περισσότερο σήμερα, ακολουθούν την αρχιτεκτονική των ηλεκτρονικών υπολογιστών και πρέπει να θεωρούνται όχι ως τηλέφωνα, αλλά ως ηλεκτρονικοί υπολογιστές με δυνατότητα, μεταξύ άλλων, τηλεφωνικών κλήσεων, σύνταξης ηλεκτρονικών εγγράφων παντός τύπου, πλοήγησης στο διαδίκτυο κλπ. Το δε γραπτό μήνυμα, σύμφωνα και με όσα μνημονεύτηκαν στην νομική σκέψη που προηγήθηκε αποτελεί ηλεκτρονικό έγγραφο, εφόσον αποτελεί σύνολο δεδομένων τα οποία ενεγράφησαν στον μαγνητικό δίσκο της υπολογιστικής μικρομονάδας του κινητού τηλεφώνου, έτυχαν ηλεκτρονικής επεξεργασίας από την κεντρική μονάδα και εν συνεχεία αποτυπώθηκαν με βάση τις εντολές του προγράμματος κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο στην οθόνη του μηχανήματος. Ακολούθως δε, στάλθηκαν με χρήση της κινητής τηλεφωνίας σε κάποιον αποδέκτη, ο οποίος στη συνέχεια τα εμφανίζει στην οθόνη του κινητού του. Ο εκάστοτε συντάκτης όμως των συγκεκριμένων εγγράφων (sms) αποδέχεται και επιδιώκει να καταγραφούν αυτά με σταθερό τρόπο σε κάποια από τις «μακροπρόθεσμες» μνήμες του κινητού τηλεφώνου του παραλήπτη (σκληρός δίσκος ή μνήμη SIM), ώστε ο τελευταίος, όχι μόνο να προβεί στην άπαξ προβολή αυτών και να λάβει έτσι γνώση του περιεχομένου τους, αλλά επιπροσθέτως, να δύναται στο μέλλον και σε κάθε στιγμή να τα ανασύρει, ώστε να τα αναγνώσει ξανά, καθιστάμενος διαρκής κάτοχος του ηλεκτρονικού εγγράφου. Η δυνατότητα δε αυτή που παρέχεται στον παραλήπτη του sms τελεί σε γνώση του αποστολέα, αφού και ο τελευταίος με τον ίδιο τρόπο πράττει. Πρέπει να γίνει δεκτό, συνεπώς, ότι υπάρχει τεκμαιρόμενη συναίνεση του αποστολέα να καταστήσει τον παραλήπτη κοινωνό και άρα νόμιμο κάτοχο του μηνύματος sms. Δικονομικά δε, τα γραπτά μηνύματα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως οι επιστολές, αφού σε αμφότερες τις μορφές αυτού του είδους της επικοινωνίας συνυπάρχουν τα στοιχεία της αποτυπωμένης σε αναγνώσιμη μορφή επικοινωνίας από απόσταση, ενώ η μετάβαση από την κυριαρχία της επιστολής στην κυριαρχία του sms, έγινε κυρίως λόγω του εκσυγχρονισμού της διαθέσιμης τεχνολογίας. Ο τρόπος με τον οποίο τα SMS προσκομίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία στο δικαστήριο είναι αδιάφορος. Αν προσκομίζονται, λοιπόν, φωτογραφίες που απεικονίζουν την οθόνη του κινητού με τα SMS ή αν προσκομίζονται στο δικαστήριο φωτοαντίγραφα που απεικονίζουν SMS με τη χρήση της δυνατότητας «screenshot» (με την ελληνική ορολογία «στιγμιότυπο» ή «ψηφιακή φωτογραφία οθόνης κινητού»), εφαρμόζεται και στις δύο περιπτώσεις η § 2 του άρθρου 444 ΚΠολΔ. Στην πρώτη περίπτωση, δηλαδή, κάποιος βγάζει φωτογραφία με μια άλλη συσκευή την οθόνη του κινητού που δείχνει τα SMS, ενώ στην δεύτερη περίπτωση προσκομίζει φωτοτυπίες των «screenshots» που μέσω του ίδιου του κινητού που έχει αυτή τη δυνατότητα μπορούν αυτά τα «screenshots» να προωθηθούν σε υπολογιστή με ψηφιακή μορφή και δύναται έτσι να εκτυπωθούν. Είναι άνευ σημασίας ο τρόπος που εισάγονται στη δίκη τα μηνύματα κινητού καθώς και στις δύο περιπτώσεις συνιστούν μηχανικές απεικονίσεις. Θα ήταν μάλιστα παράδοξο να θεωρηθεί ότι, εάν ο διάδικος επιλέξει να φωτογραφίσει την οθόνη ενός κινητού που αποτυπώνει SMS (επομένως να προσκομίσει τα SMS δια μέσω της φωτογραφίας), θα τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 444 § 1 γ. Και αυτό γιατί η αποδεικτική δύναμη των περιπτώσεων της 444 § 1 γ (ήτοι και της φωτογραφίας) ρυθμίζεται ειδικά από την § 2 του άρθρου 448 ΚΠολΔ, ενώ η αποδεικτική δύναμη των στοιχείων της § 2 του άρθρου 444 ΚΠολΔ ρυθμίζεται και αυτή ειδικά από την § 3 του άρθρου 448 ΚΠολΔ, όπου στην πρώτη περίπτωση τα έγγραφα της παραγράφου 444 § 1 γ αποτελούν πλήρη απόδειξη, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη, ενώ στην δεύτερη περίπτωση τα έγγραφα της § 2 του άρθρου 444 αποτελούν πλήρη απόδειξη με την επιφύλαξη και τις προϋποθέσεις του άρθρου 445 ΚΠολΔ. [Κ.Τομάρας, Είναι πράγματι παράνομα αποδεικτικά μέσα τα μηνύματα κινητού τηλεφώνου (SMS), ΕφΑΔΠολΔ 2018.738-744], Περαιτέρω, το ΠΔ 47/2005 στο άρθρο 3 με τίτλο «Είδη Επικοινωνίας» στην

παράγραφο 1 και 2 ορίζει τα εξής: § 1: «Η άρση του απορρήτου δεν αφορά την δια ζώσης επικοινωνία, αλλά κάθε είδους επικοινωνία, η οποία διεξάγεται μέσω δικτύου επικοινωνίας ή παρόχου υπηρεσιών επικοινωνιών και την οποία χρησιμοποιεί ο συνδρομητής ή χρήστης κατά του οποίου λαμβάνεται το μέτρο της άρσης. § 2: «Τα είδη και οι μορφές επικοινωνίας, που υπόκεινται στην άρση του απορρήτου, είναι ιδίως τα ακόλουθα: ... III. Τα Γραπτά μηνύματα (SMS/MMS)».

Επομένως, γίνεται αντιληπτό ότι τα γραπτά μηνύματα κινητού (SMS/MMS) εντάσσονται στις περιπτώσεις και είδη επικοινωνίας που προστατεύονται νομοθετικά. Στη διάταξη του άρθρου 370Α § 1 εδ'α ΠΚ ορίζεται: «Όποιος αθέμιτα παγιδεύει ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο παρεμβαίνει σε συσκευή, σύνδεση ή δίκτυο παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, με σκοπό ο ίδιος ή άλλος να πληροφορηθεί ή να αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο τηλεφωνικής συνδιάλεξης μεταξύ τρίτων ή τα στοιχεία της θέσης και κίνησης. - της εν λόγω επικοινωνίας, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.» Στην έννοιά της παραπάνω διατάξεως δεν υπάγονται τα SMS/MMS καθώς η διάταξη κάνει λόγο για τηλεφωνική συνδιάλεξη και έτσι αναφέρεται μόνο στην προφορική συνομιλία και όχι στη συνομιλία μέσω γραπτών μηνυμάτων. Επίσης, είναι εμφανές ότι και το ΠΔ 47/2005 αφορά τα SMS/MMS στις περιπτώσεις όμως που κάποιος παρεμβαίνει σε SMS/MMS σε συνομιλία τρίτων. Δηλαδή, όταν διαθέτει μηχανισμό να υποκλέπτει και να αποθηκεύει γραπτά μηνύματα τρίτων και όχι δικών του με τον συνομιλητή του. Περαιτέρω, η συνταγματική κατοχύρωση της ελευθερίας αυτής προκύπτει και από το άρθρο 9 § 1 εδ. β' του Συντάγματος, που ορίζει ότι «η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη», καθώς και από το άρθρο 19 του Συντάγματος, που ορίζει ότι «το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων». Το τελευταίο αυτό άρθρο αναφέρεται μεν στο απόρρητο της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας, είναι, όμως, πρόδηλο ότι προϋποθέτει την ελευθερία της ανταπόκρισης ή επικοινωνίας ως συνταγματικά προστατευόμενο έννομο αγαθό. Ανάλογα προκύπτουν και από την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 και έχει υπερνομοθετική ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 28 § 1 του Συντάγματος. Εφόσον αποδεικτικό μέσο αποτελεί δέσμευση και περιορισμό στην ελεύθερη άσκηση της επικοινωνίας, είναι συνταγματικά απαγορευμένο αποδεικτικό μέσο και δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί σε πολιτική δίκη. Πράγματι, η απονομή της δικαιοσύνης δεν πρέπει να γίνεται έναντι οιαδήποτε τιμήματος. Η αντίθετη άποψη θα μπορούσε να οδηγήσει -υπό την επίκληση της ανάγκης απόκτησης αποδεικτικού μέσου για ενδεχόμενα δικαιώματα- στη γενίκευση της χρήσης π.χ. μαγνητοφώνων από τους συνομιλητές προσώπων, η φωνή των οποίων θα καταγραφόταν χωρίς τη συναίνεση τους. Κατ' αυτόν, όμως, τον τρόπο η ελευθερία της επικοινωνίας θα περιοριζόταν, διότι τότε ο καθένας θα ζούσε με το καταθλιπτικό συναίσθημα ότι κάθε αστόχαστη ή υπερβολική, έστω, έκφραση του, στο πλαίσιο μιας ιδιωτικής συζήτησης, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στη συνέχεια υπό άλλες περιστάσεις ως αποδεικτικό μέσο εναντίον του, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν τα σύγχρονα τεχνικά μέσα παρέχουν ευρείες δυνατότητες αλλοίωσης του περιεχομένου των αποτυπώσεων, οι οποίες (αλλοιώσεις) είναι πολύ δύσκολο ή και αδύνατο να διαγνωσθούν (πρβλ. ΑΠ 981/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) Εξάλλου, χωρίς την ανωτέρω κύρωση (απαράδεκτο του αποδεικτικού μέσου), η προπαρατεθείσα, συνταγματικής ισχύος, ρύθμιση θα είχε περιορισμένη αποτελεσματικότητα, παρά την απειλή κατά του παραβάτη της ποινικής κύρωσης, που προβλέπεται στο άρθρο 370Α του Π.Κ. Εξάιρεση από τον, συνταγματικής ισχύος, κανόνα της απαγόρευσης των εν λόγω αποδεικτικών μέσων ισχύει μόνο χάριν της προστασίας συνταγματικά υπέρτερων έννομων αγαθών, όπως είναι η ανθρώπινη ζωή. Κάθε άλλη εξαίρεση από την ως άνω απαγόρευση, εισαγόμενη τυχόν με διάταξη κοινού νόμου, όπως είναι και ο Ποινικός Κώδικας, είναι ανίσχυρη κατά το μέτρο που υπερβαίνει το κριτήριο της προστασίας συνταγματικά υπέρτερου έννομου αγαθού (ΟλομΑΠ 1/2001, ΕλλΔνη 2001.374, ΑΠ 981/2009, ΕφΑΔ 2009. 1372, ΑΠ 1351/2007, ΝοΒ 2007. 2390). Από το συνδυασμό των ανωτέρω συνάγεται ότι τα sms δεν πρέπει, καταρχήν, να θεωρούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα και πως δεν προσβάλλονται τα δικαιώματα της ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου, όταν προσκομίζονται από τους ίδιους τους αντίδικους και συνάμα συνομιλούντες μέσω sms στο πλαίσιο δικαστικής μεταξύ τους διένεξης. Αντιθέτως, όταν τρίτος προσκομίζει sms που αφορά ξεχωριστούς από αυτόν συνομιλούντες τότε θα πρέπει να θεωρείται παράνομο αποδεικτικό μέσο, εκτός και αν ο επικαλούμενος τα sms διάδικος δεν έχει άλλο αποδεικτικό μέσο προς απόδειξη των ισχυρισμών, οπότε όμως σε αυτή την

περίπτωση θα πρέπει να γίνει στάθμιση με βάση την αρχή της αναλογικότητας. (ΕφΠειρ 529/2021 δημ. στην ιστοσελίδα του Εφετείου Πειραιώς). Σε εκείνες τις οριακές περιπτώσεις πρέπει να γίνει δεκτό ότι θεμιτή αποτύπωση του προφορικού λόγου υφίσταται στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες δεν έχουμε ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και μαζί εκδήλωση ιδιωτικής ζωής, αλλά κατάπτωση της προσωπικότητας, όπως ενδεικτικά σε περιπτώσεις εγκλημάτων ιδιαίτερης απαξίας (Κονταξής, ΕρμπΚ, Τόμος Β', έκδοση γλ 2000, σελ.3125). Έτσι από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι ως ηλεκτρονικό έγγραφο θεωρείται το σύνολο των εγγράφων δεδομένων στο μαγνητικό δίσκο ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, τα οποία, αφού γίνουν αντικείμενο επεξεργασίας από την κεντρική μονάδα επεξεργασίας αποτυπώνονται με βάση τις εντολές του προγράμματος, κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο, είτε στην οθόνη του μηχανήματος, είτε στον προσαρτημένο εκτυπωτή του. Το ηλεκτρονικό έγγραφο δεν συγκεντρώνει τα στοιχεία του (παραδοσιακού) εγγράφου κατά τον ΚΠολΔ, λόγω κυρίως της έλλειψης του στοιχείου της σταθερότητας κατά την ενσωμάτωση του σε υλικό που παρουσιάζει διάρκεια ζωής, αλλά πρόκειται για μία ενδιάμεση μορφή, την οποία ο Νομοθέτης ορθά εξομοίωσε προς τα ιδιωτικά έγγραφα, ενόψει της εγγύτητας προς αυτά (βλ. Κουσουλή, Σύγχρονες Μορφές Εγγραφής Συναλλαγής 1992, σελ. 138, 142).

6. Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού και περιέχονται στα οικεία απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, καθεμία χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους και με τις υπόλοιπες αποδείξεις, ανάλογα με τον τρόπο και τον βαθμό της γνώσης και το μέτρο της αξιοπιστίας εκάστου μάρτυρος, από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, είτε για να ληφθούν υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε ως δικαστικά τεκμήρια (συμπεριλαμβανομένων και των ενόρκων βεβαιώσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο άλλων δικών, πλην της παρούσης), χωρίς όμως η ρητή αναφορά ορισμένων εκ των ανωτέρω εγγράφων να προσδίδει σε αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, που είναι, όμως, ισοδύναμα και όλα ανεξαίρετως συνεκτιμώνται για την ουσιαστική διάγνωση της ένδικης διαφοράς (ΜΕΦΘεσ/νίκης 545/2021 ΤΝΠ Νόμος), από την υπ' αριθμ. ... ένορκη βεβαίωση των ..., ... και ..., ενώπιον του Ειρηνοδίκη Λαμίας, που επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, με πρωτοβουλία της οποίας, αυτή έλαβε χώρα, μετά από νόμιμη, πριν από δύο (2) εργάσιμες ημέρες, κλήτευση της εναγομένης, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. ... έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λαμίας με έδρα το Πρωτοδικείο Λαμίας ..., την υπ' αριθμ. .../2023 ένορκη βεβαίωση των ... και του ..., ενώπιον του Ειρηνοδίκη Λαμίας, προς αντίκρουση των ισχυρισμών της εναγομένης κατά τη εκδίκαση της υπόθεσης, που επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, με πρωτοβουλία της οποίας, αυτή έλαβε χώρα, μετά από νόμιμη γνωστοποίηση της εξέτασης αυτών, μετά από προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων της ενάγουσας, η οποία καταγράφηκε στα πρακτικά της παρούσας συνεδρίασης, από την υπ' αριθμ. ... ένορκη βεβαίωση του ..., ενώπιον του Ειρηνοδίκη Λαμίας, που επικαλείται και προσκομίζει η εναγομένη, με πρωτοβουλία της οποίας, αυτή έλαβε χώρα, μετά από νόμιμη, πριν από δύο (2) εργάσιμες ημέρες, κλήτευση της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. ... έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λαμίας με έδρα το Πρωτοδικείο Λαμίας ..., από τις υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΛ_... και ΔΣΛ_... ένορκες βεβαιώσεις των ... και ..., ενώπιον της δικηγόρου Λαμίας ..., προς αντίκρουση των ισχυρισμών της ενάγουσας κατά τη εκδίκαση της υπόθεσης, που επικαλείται και προσκομίζει η εναγομένη, με πρωτοβουλία της οποίας, αυτές έλαβε χώρα, μετά από νόμιμη, πριν από δύο (2) εργάσιμες ημέρες, κλήτευση της ενάγουσας, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. ... έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λαμίας με έδρα το Πρωτοδικείο Λαμίας ... από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες, των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (άρθρα 444 αρ. 3, 448 παρ. 2, 457 ΚΠολΔ) (ΕφΑιγ 101/2021, ΕφΠειρ 76/2020 ΤΝΠ Νόμος), ενώ α) δεν λαμβάνεται υπόψη η από 02-02-2022 υπεύθυνη δήλωση του ..., η οποία συνιστά ανεπίτρεπτο αποδεικτικό μέσο αφού συνετάγη επίτηδες, επί σκοπώ χρησιμοποίησής της ως αποδεικτικό μέσο στην παρούσα δίκη, και η οποία δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, ούτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 1583 / 2021, ΑΠ 567/2018 αμφ. δημ. ιστοσελ. ΑΠ), β) δεν να λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων οι προσκομιζόμενες με νόμιμη επίκληση από την εναγομένη υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΣΑ_... και ΔΣΑ_... ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του δικηγόρου Αθηνών ..., οι οποίες, αποτελούν ανεπίτρεπτο από το νόμο αποδεικτικό μέσο (άρθρο 424 ΚΠολΔ), καθότι έλαβαν χώρα κατά παράβαση του άρθρου 421 ΚΠολΔ, αφού η κατοικία των μαρτύρων, σύμφωνα με την από ...-2023 εξώδικη κλήση γνωστοποίησης εξέτασης μαρτύρων, βρίσκεται στη Λαμία, ενώ οι εν λόγω ένορκες βεβαιώσεις δόθηκαν ενώπιον δικηγόρου

Αθηνών, που είναι εκτός της έδρας του Δικαστηρίου, ενώ οι μάρτυρες δεν είναι κάτοικοι Αθηνών, και γ) δεν λαμβάνονται υπόψη οι φωτογραφικές απεικονίσεων γραπτών μηνυμάτων, που προσκομίζονται με επίκληση από αμφότερες τις διαδίκους, τα οποία εμπíπτουν στην έννοια της μηχανικής απεικόνισης του άρθρου 444 αριθ. 3 ΚΠολΔ και συνακόλουθα εξομοιώνονται με ιδιωτικά έγγραφα παρότι τούτα δεν φέρουν υπογραφή με τη κλασσική του όρου έννοια (άρθρα 444 παρ.1 περ. γ', 448 παρ.2, 457 παρ.4 ΚΠολΔ), καθώς κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου θεωρούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα και προσβάλλονται τα δικαιώματα της ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου, αφού προσκομίζονται μεν από τους διαδίκους, αλλά αφορούν συνομιλίες αυτών με τρίτα πρόσωπα, και όχι συνομιλίες μεταξύ τους, στο πλαίσιο της δικαστικής μεταξύ τους ένδικης διένεξης, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην προηγηθείσα νομική σκέψη, καθόσον αυτές έχουν και άλλα αποδεικτικά μέσα προς απόδειξη, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Την ... απεβίωσε στη Λαμία, αδιάθετος, ο ... του Κατά το χρόνο θανάτου του, κατέλειπε μόνη πλησιέστερη συγγενή του τη συμβία του ... (εναγομένη). Πέραν αυτής, κατά το χρόνο του θανάτου του, βρίσκονταν εν ζωή, η αδερφή του ..., καθώς και τα τέκνα αυτής, ... και η ενάγουσα, Μετά το θάνατο του ..., και σύμφωνα με τις διατάξεις τις εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής, κλήθηκαν ως κληρονόμοι αυτού, η αδερφή του ... (άρθρο 1814 ΑΚ) και η εναγομένη (άρθρο 8 Ν. 4356/2015 σε συνδυασμό με το άρθρο 1820 εδ. α ΑΚ) σε ποσοστό 50 % έκαστη. Στη συνέχεια, η ... αποποιήθηκε την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά (βλ. την υπ' αριθμ. ... έκθεση αποποίησης κληρονομιάς του Ειρηνοδικείου Λαμίας), και στη θέση της υπεισήλθαν τα τέκνα της. Κατόπιν, ο υιός της ..., επίσης, αποποιήθηκε την επαχθείσα σ' αυτόν κληρονομιά (βλ. την υπ' αριθμ. ... έκθεση αποποίησης κληρονομιάς του Ειρηνοδικείου Λαμίας), με αποτέλεσμα η κληρονομική του μερίδα να κληρονομηθεί από την ενάγουσα αδερφή του. Επομένως, μετά τις ανωτέρω ενέργειες, μόνες κληρονόμοι της περιουσίας του θανόντος ..., κατέστησαν, σε ποσοστό 50 % έκαστη, η ενάγουσα και η εναγομένη, όπως προκύπτει από υπ' αριθμ. ... κληρονομητήριο του Ειρηνοδικείου Λαμίας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι το έτος 2012, η εναγομένη, συνήψε ερωτικό δεσμό με τον εκλιπόντα και από τα μέσα του ίδιου έτους, διέμεναν σε οικία ιδιοκτησίας του επί της οδού ..., στη Λαμία. Η εξέλιξη της σχέσης τους ήταν ομαλή και το έτος 2014, αποφάσισαν να συνάψουν γάμο. Επιθυμία του ... ήταν ο γάμος να τελεστεί με τον θρησκευτικό τύπο, και εξ αυτού του λόγου η εναγομένη βαπτίστηκε Χριστιανή Ορθόδοξη, στον Ιερό Ναό της ... στην..., τον Ιούνιο του έτους 2015, ενώ μετέβη και στην Αλβανία, συνοδευόμενη από τον μέλλοντα σύζυγό της και τον αδερφό της ενάγουσας με τη σύζυγό του. Πράγματι, ο ... και η εναγομένη είχαν δρομολογήσει τον γάμο, καθώς είχαν προχωρήσει και στις απαραίτητες δημοσιεύσεις (βλ. αναγγελία γάμου στη σελίδα 11 της εφημερίδας «Λαμιακός Τύπος» στο φύλλο της...). Εν τέλει, ο θανών και η εναγομένη, αποφάσισαν να συνάψουν σύμφωνο συμβίωσης και προχώρησαν στη σύναψη του υπ' αριθμ. ... σύμφωνο συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας ..., το οποίο καταχωρήθηκε στο Ληξιαρχείο Λαμίας με αριθμό ληξιαρχικής πράξης συμφώνου συμβίωσης Η συμβίωσή τους εξελίσσονταν ομαλά και η εναγομένη διέμενε στην οικία του θανόντος, ενώ είχαν αναπτύξει και κοινό κοινωνικό κύκλο, ο οποίος τους αναγνώριζε ως ζευγάρι. Το έτος 2017, η σχέση της εναγομένης με τον θανόντα, διήλθε μιας κρίσης, με αποτέλεσμα να προχωρήσουν στη λύση του προαναφερόμενου συμφώνου συμβίωσης, δυνάμει του υπ' αριθμ. ... συμφώνου λύσης της ως άνω Συμβολαιογράφου Λαμίας. Η κρίση αυτή στη σχέση τους ξεπεράστηκε σύντομα, και ήδη από το καλοκαίρι του έτους 2017, έμεναν μαζί στην οικία του Μετά την αποκατάσταση των σχέσεών τους, και έχοντας τη βούληση να διαβιούν ως ζευγάρι, η εναγομένη και ο θανών, προχώρησαν στη σύναψη νέου συμφώνου συμβίωσης, και συγκεκριμένα του υπ' αριθμ. ... συμφώνου συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας ..., το οποίο καταχωρήθηκε στο Ληξιαρχείο του Δήμου Λαμιέων με αριθμό ληξιαρχικής πράξης εν λόγω σύμφωνο συμβίωσης παρέμεινε σε ισχύ μέχρι και τον θάνατο του Ο ισχυρισμός της ενάγουσας περί εικονικότητας του υπ' αριθμ. ... συμφώνου συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας Δήμητρας ..., το οποίο συνήφθη μεταξύ της εναγομένης και του θανόντος, ουδόλως αποδείχθηκε. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το επίδικο σύμφωνο συμβίωσης είναι άκυρο λόγω εικονικότητας, καθώς αυτό δε συνήφθη λόγω πρόθεσης των συμβαλλόμενων να συμβιούν, αλλά για να καταφέρει η εναγομένη, η οποία έχει αλβανική ιθαγένεια, να λάβει άδεια παραμονής στη χώρα, ως σύζυγος Έλληνα πολίτη. Ωστόσο, ουδέν αποδεικτικό μέσο προσκομίζει προς απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού, καθώς ούτε επικαλείται ούτε προσκομίζει την αίτηση που δήθεν κατέθεσε η εναγομένη για να λάβει άδεια παραμονής, αλλά ούτε και την ίδια την άδεια παραμονής, που κατά τους ισχυρισμούς της απέκτησε. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη πράγματι συμβιούσε με τον θανόντα, ενώ η κατάθεση της μάρτυρα απόδειξης και μητέρας της ενάγουσας δεν κρίνεται πειστική κατά το μέρος που κατέθεσε ότι δεν

είχε δει την εναγομένη στην οικία του αδερφού της. Αποδείχθηκε δε, ότι η μητέρα της ενάγουσας και ο θανών, οι οποίοι ήταν αδέρφια, δεν είχαν ιδιαίτερα καλές σχέσεις, καθώς υπήρχαν μεταξύ τους προστριβές και συγκρούσεις, λόγω περιουσιακών διαφορών. Το γεγονός αυτό δεν αρνήθηκε και η ίδια η ..., η οποία ως μάρτυρας απόδειξης, κατέθεσε ότι δεν επισκέπτονταν την οικία του αδερφού της. Εξαιτίας αυτών των προστριβών, η αδερφή του θανόντος δεν γνώριζε την καθημερινότητα του αδερφού της, ενώ ο ίδιος είχε επιλέξει να μην την ενημερώσει για τη σύναψη αμφοτέρων των συμφώνων συμβίωσης, αλλά το πληροφορήθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο. Άμεση συνέπεια αυτού, είναι προφανώς και το γεγονός, ότι δεν είχε καμία επαφή, τόσο εκείνη όσο και η οικογένειά της, με την εναγομένη. Αντίθετα, από την κατάθεση του μάρτυρα ανταπόδειξης, προέκυψε ότι η εναγομένη, κατά το έτος 2021, οπότε και ο μάρτυρας άρχισε να διαμένει στην ίδια πολυκατοικία με τον εκλιπόντα, διέμενε μαζί με τον ... στην οικία του τελευταίου επί της οδού Επιπλέον, ενώ η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το σύμφωνο συμβίωσης που είχε συνάψει η εναγομένη με τον θείο της ήταν εικονικό και δεν είχαν απολύτως καμία σχέση ως ζευγάρι, αφού διέμεναν σε διαφορετικές οικίες.

Σε όλα τα δικόγρατά της, αναφέρει ως κατοικία της, την οικία, όπου διέμενε με τον συμβίο της, επί της οδού ..., όπου έχει πραγματοποιήσει και τις σχετικές επιδόσεις. Τέλος, κατά τη σύναψη του επίμαχου συμφώνου συμβίωσης, όπως κατέθεσαν αμφότεροι οι μάρτυρες απόδειξης και ανταπόδειξης, ο θανών ..., είχε πλήρη επίγνωση των πράξεών του και συνείδηση ότι με την υπογραφή του εν λόγω συμφώνου, η εναγομένη αποκτά δικαιώματα στην περιουσία του. Παρόλα αυτά, και ενώ είχε τη σχετική δυνατότητα, δεν απέκλεισε την τελευταία από το κληρονομικό της δικαίωμα. Πλέον, συγκεκριμένα, ενώ φρόντισε να διευκρινιστεί ότι κατά τη διάρκεια του συμφώνου συμβίωσης καθένας θα διατηρήσει την περιουσιακή του αυτοτέλεια και σε περίπτωση λύσης του συμφώνου συμβίωσης, όσο είναι αμφότεροι εν ζωή, δε θα εγείρουν οικονομικές αξιώσεις (βλ. όρο 5 του προσβαλλόμενου συμφώνου συμβίωσης), δεν απέκλεισε την εναγομένη από την κληρονομιαία περιουσία, σε περίπτωση λύσης αυτού λόγω θανάτου (βλ. όρο 5 του υπ' αριθμ. ... συμφώνου συμβίωσης της Συμβολαιογράφου Λαμίας ..., όπου αναγράφεται ρητά ότι αυτός που επιζητεί έχει κληρονομικό δικαίωμα). Αυτή του η επιλογή, επιρρώνει την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου περί μη εικονικότητας του συμφώνου συμβίωσης, καθώς σε αντίθετη περίπτωση, ο θανών, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, θα φρόντιζε να έχει εξασφαλίσει την περιουσία του μετά θάνατον, αποκλείοντας την εναγομένη από την κληρονομική του διαδοχή.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η ενάγουσα στη δικαστική δαπάνη της εναγομένης, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος της τελευταίας, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 191 § 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της εναγομένης, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων πενήντα (550,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Λαμία, την ... 2023, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.